

РЕШЕНИЕ

№ 81

гр. Варна, 17.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично при закрити врати заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Даниела Ил. Писарова

при участието на секретаря Елена Ян. Петрова
като разгледа докладваното от Даниела Ил. Писарова Търговско дело № 20223100900076 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.625 ТЗ.

Образувано е по молба на **КАМСТРОЙ –Варна ООД, ЕИК 200015011**, /в ликвидация/, гр.Варна, чрез ликвидатора на дружеството М. М. М., с искане за откриване производство по несъстоятелност на молителя – длъжник поради настъпила неплатежоспособност.

В молбата се излага, че дружеството е в невъзможност да изпълни свои изискуеми търговски задължения, поради което е неплатежоспособно съгласно чл.607а от ТЗ. Твърди се, че продължаване дейността му би увредило допълнително масата на несъстоятелността. Дружеството не разполага с никакви средства за покриване на разноските в несъстоятелността. Претендира се обявяването му в несъстоятелност поради неплатежоспособност, съответно свръхзадълженост като едновременно с това да бъде прекратена дейността му едновременно с откриване на производството.

Към молбата са приложени изискуемите документи: списък на предявени вземания към ликвидатора на дружеството ведно с приложени договори за прехвърляне на вземания /цесии/ от 25.11.2019г. относно две вземания на «ВТ ИНЖЕНЕРИНГ»ЕООД, Велико Търново от дружеството Камстрой –Варна ООД в полза на М. В. Г.; списък на кредиторите; Счетоводен баланс към 08.02.22г.; отчет за приходите и разходите на Камстрой ООД към същата дата; пояснителен доклад към баланса; отчет на ликвидатора; списък на активите; детайлен списък на кредиторите; декларация по чл.313 НК на ликвидатора – 2 бр. и

уведомление до НАП съгласно чл.78 ДОПК за предприемане производство по несъстоятелност.

Въз основа на изложените твърдения и представените писмени доказателства, като прецени наличието на легитимация за ликвидатора на дружеството, вписан в ТР по партидата на дружеството -молител, съдът намира производството за допустимо. Съдът намира молбата за редовна и отговаряща на изискванията на чл.628 ТЗ, поради което са налице основания за разглеждане в съдебно заседание.

Производството е допустимо. С оглед обстоятелството, че с определение от 04.07.2022г. производството по т.дело №306/2022г. по описа на ВОС, образувано по молба на кредитори И. Г. П., С.М. М., В. М.. М., П. К. П. и З. Н. В., в качеството им на съдружници в ДЗЗД Ален мак 3 и 4, с управител Г. Пашанов, с искане за откриване производство по несъстоятелност на КАМСТРОЙ - ВАРНА ООД, е било прекратено с влязло в сила определение.

С допълнителна молба от 22.02.2022г. молителят, чрез ликвидатора М., е потвърдил искането си за откриване производство по несъстоятелност по чл.625 ТЗ едновременно на посочените две основания – неплатожоспособност и свръхзадълженост.

Молбата се поддържа в открито заседание чрез ликвидаторът М.М..

Съдът констатира, че към настоящия момент е отпаднала причината за спиране на производството поради прекратяване на образуваното успоредно производство по чл.625 ТЗ, по молба на кредитор на длъжника.

Въз основа на твърденията на молителя, събраните доказателства, вкл. служебно от съда по несъстоятелността, съобразно приложимите разпоредби на закона и по вътрешно убеждение, съдът намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Молбата е подадена от легитимирания законов представител на длъжника – молител, който към датата на подаване на молбата е в открито производство по ликвидация, съотв. действащ чрез представляващия го ликвидатор съгласно чл.269 ТЗ. Молбата отговаря на изискванията на чл.628 ТЗ.

За да бъде открито производство по несъстоятелност следва да са налице всички материалноправни предпоставки от установения в разпоредбите на чл.608, чл.625, чл.631, съотв. чл.742 ТЗ фактически състав, а именно: молителят да не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне или последиците от прекратяването ѝ или публичноправно задължение към Държавата или общините, свързано с търговската му дейност или задължение по частно държавно вземане; затрудненията на длъжника да не са временни, а да имат траен и необратим характер, да характеризират обективно състояние на търговеца на невъзможност за плащане на задълженията му, съотв. последният да не разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите. В случая, поради спецификата на производството, образувано по молба на

длъжника /чрез ликвидатора му/, не са предмет на производството обстоятелствата по чл.631 ГПК. Последното не води до промяна на засиленото служебно начало в производството, при което съдът е длъжен, независимо от направените от ликвидатора твърдения, да установи действителното обективно състояние на търговеца.

Освен откриване на производство поради неплатежоспособност, молителят претендира и второто основание, предвидено в чл.607а и чл.742 от ТЗ – свръхзадълженост – ако имуществото на длъжника не е достатъчно за да покрие паричните му задължения. Съгласно чл.742, ал.2 ТЗ, ликвидаторът разполага с процесуална легитимация да заяви и това обстоятелство за откриване на производството.

В случая, с оглед качеството на молителя -търговско дружество, е налице първата от посочените по-горе предпоставки за откриване на производството съгласно чл.1, ал.2 от ТЗ. Молбата е подадена от легитимирано лице, представляващо по силата на закон дружеството, а поддържането □ в открито заседание чрез същото лице сочи надлежно сезиране на съда. Въведените с молбата твърдения попадат в обхвата на основанията по чл.608 и като самостоятелно основание чл.742 от ТЗ.

С решение №495/19.07.2017г. по т.дело №132/2017г. на ВОС, ТО, потвърдено изцяло с решение по в.т.дело №529/2017г. на ВнаС, е прекратено дружеството КАМСТРОЙ – ВАРНА ООД, по иск на ВТ ИНЖЕНЕРИНГ ООД, на основание чл.517, ал.3 ГПК, поради задължения на съдружника К. К. в качеството му на ЕТ К. К., в размер на 78 279.28 лева. Открито е производство по ликвидация на дружеството и към момента назначен ликвидатор е именно подателят на молбата по чл.625 ТЗ. Последният не е изготвил начален баланс и доклад за състоянието на дружеството. Обявена е единствено покана в ТР до кредиторите за предявяване на вземанията им, с отразяване по партидата на търговеца от 16.06.2021г.

Докато качеството търговец на молителя е очевидно, то не е категорично установено, че невъзможността за изпълнение на задълженията му е произтичащо или свързано с търговска сделка. Единственото изискуемо публично вземане е в минимален размер и само по себе си не може да послужи като основание за откриване на производството. Установени вземания спрямо дружеството са тези, произтичащи от двата договора за цесия от 25.11.2019г., с които ВТ ИНЖЕНЕРИНГ ЕООД е прехвърлило на трето физическо лице М. В. Г., вземанията си към Камстрой Варна и към ЕТ К. К.. Вземането в размер на 78279.28 лева към ЕТ произтича от предходна цесия от 28.01.2016г., въз основа на която ВГ Инженеринг е придобило вземането от Форест Стандарт ООД. Другата цесия установява прехвърлено вземане спрямо молителя Камстрой Варна ООД в размер на 7513.62 лева. Въз основа на прехвърленото вземане към ЕТ, с цитираното по-горе решение по т.дело 132/2017г. на ВОС дружеството, в което е бил съдружник К. К., е било прекратено на основание чл.517, ал.3 ГПК. Налице е неизпълнено задължение на дружеството към съдружник за изплащане на ликвидационния му дял съгласно чл.125, ал.3 ТЗ. Същевременно не е установен отрицателен баланс на молителя към датата на приключване на производството.

Независимо от това, съдът намира, че доколкото дружеството е в очевидна

невъзможност да изпълни задължения, произтичащи от регистриран предмет на дейност и сключени във връзка със същия сделки /предварителни договори за покупко-продажба на право на строеж за определени обекти от новостроящи се жилищни сгради/, включително такива, свързани с неизпълнението им, може да се приеме, че произтича от търговската дейност на молителя и че съответства на предпоставката по чл.608 ТЗ, съгласно т.1 от която неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, вкл.последниците от неизпълнението или прекратяването.

След апортиране собствеността на имота на Камстрой Варна ООД в капитала на КД“Драгомир Иванов –Ремонт Строй 2017“ през 2017г. /с вписване от 15.12.2017г. в СВП/, молителят не притежава и дълготрайни активи, извън посоченото дялово участие – встъпителна вноски. Дружеството притежава в актива си единствено този дълготраен финансов актив, изразяващ се в правото на част от печалбата на командитното /дъщерно/ дружество – дивидент и правото на ликвидационен дял. Не са събрани доказателства за стойността на дяловото инвестиционно участие на молителя в командитното дружество към настоящия момент. Други реални ликвидни активи на молителя не се установяват.

Като помощни критерии за разкриване състоянието на неплатежоспособност законодателят е въвел и оборими презумпции, които съдят намира, че в съответна част са приложими спрямо търговеца – молител. Налице е хипотезата, обхваната от чл.608, ал.2 ТЗ, тъй като дружеството не е обявявало ГФО за много по-дълъг период от предвидените три поредни години преди подаване на молбата по чл.625 ТЗ. Единственият обявен финансов отчет е този, обявен през 2010г., който касае 2009г.

Съгласно чл.608, ал.3 ТЗ, неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията. Спиране на плащанията е налице и когато длъжникът е платил изцяло или частично вземания на определени кредитори. Молителят не посочва конкретен момент на спиране на плащанията, поради което и това обстоятелство следва да бъде установено посредством счетоводно-икономическа експертиза. Налице е спиране на плащанията доколкото се установява, че длъжникът не е изпълнил задълженията, произтичащи от договорите за цесия както и тези за заплащане възнаграждение на назначения ликвидатор в размер на 5 600 лева. /последните са били заплатени от трети лица – съдружници в ДЗЗД Ален Мак 3 и 4.

С оглед характера на настоящото производство, иницирано по молба на длъжника, последната хипотеза в чл.628, ал.4 ТЗ не намира приложение при преценка по същество основанието неплатежоспособност.

Посочените презумптивни факти – спиране на плащания и необявяване на ГФО на дружеството, следва да бъдат ценени с оглед обективното икономическо състояние на търговеца, а последното е предмет на поставена служебно счетоводна експертиза. Съгласно презумпцията на чл.608, ал.3 ТЗ, неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията, като съгласно изр. второ, спиране на плащанията е налице и когато

длъжникът е платил изцяло или частично вземания на определени кредитори. Въведена е т.нар."оборима презумция" като се акцентира не само върху конкретното правоотношение и произтичащите от него права и задължения, но върху действителното състояние на търговеца и възможността му да плати изцяло или частично вземанията на отделни кредитори.

Едновременно с това молителят твърди и свръхзадълженост като настъпила едновременно с неплатежоспособността. Същата е специално основание за откриване на производство по несъстоятелност, тъй като се прилага само при капиталовите търговски дружества. Така, ако задълженията на пасива надхвърлят имуществото в актива, то последното ще бъде обективно недостатъчно да удовлетвори всички кредитори, дори дружеството да е платежоспособно. Поради това, за свръхзадължено търговско дружество следва да се открие производство по несъстоятелност без да се изчаква момента, в който неговото имущество ще се изразходва и ще настъпи неплатежоспособност. По този начин ще се гарантират и по-благоприятни условия за оздравяване на предприятието на длъжника. При преценка дали е налице свръхзадълженост се вземат предвид и неизискуеми задължения, за разлика от неплатежоспособността. По въпроса относно начина на произнасяне на съда при релевиране на двете основания за откриване на производство по несъстоятелност, е постановено решение №201/11.12.2014г., по тдело №659/2014г. на Първо т.о. на ВКС. Съгласно същото, основанията за откриване на производството – по чл.608 и по чл.742 ТЗ, са самостоятелни и могат да бъдат предявени както в евентуалност, така и кумулативно. Възможно е откриване на производство по несъстоятелност и на двете основания ако съвпада началната им дата. Ако обаче свръхзадължеността предхожда момента на настъпване на неплатежоспособността, от значение е дали състоянието на свръхзадълженост продължава да съществува и към момента на постановяване на решението. При наличие на предпоставките и на двете, ще бъде съобразено по-ранната дата, ако това състояние е налице и към постановяване на решението.

Установяване на фактите от състава на презумпциите както и останалите предпоставки по чл.608 и чл.742 ТЗ изискват икономически анализ на предприятието на длъжника, поради което съдът служебно е допуснал счетоводна експертиза. Според заключението /л.116 и сл./ и служебната справка извършена от съда в търговски регистър, единственият обявен по партидата на дружеството баланс е за 2009г. Въз основа на данните по същия и изложените в т.1- т.5 от ССЕ аргументи, вещото лице е изготвило хипотетични баланси за периода 2017 до 2022г., съответно структура на активите на дружеството в т.1.1 от заключението.

Характерно е, че дружеството не осъществява търговска дейност, няма персонал и задължения към персонала, няма търговски книги и счетоводна отчетност, няма подавани пред НАП декларации във връзка с дейността на дружеството и извършваното строителство. През целия период най –голям дял от активите представляват дълготрайните финансови активи – 83.3%. Според структурата на пасива, значителният дял представляват краткосрочните задължения към контрагенти. Само този повърхностен анализ показва, че е

налице състояние на невъзможност на дружеството да посреща текущите си задължения.

Коефициентите за рентабилност на търговеца за 2019г. са отрицателни числа поради отчетената за този период загуба. В този период показателите за рентабилност са „0“ тъй като дружеството не е извършвало никаква търговска дейност. Показателите за финансова автономност /собствен капитал спрямо пасиви/ за целия период от 2017г. до 2022г. са над единица, което показва, че съществуващите задължения са обезпечени с имущество на предприятието. Независимо от това, видно от таблицата на л.118, от 2019г. този показател е намалял драстично и е останал непроменен до 2022г. Следва да се държи сметка и за наличността на действителни, реални активи.

Коефициентът на задлъжнялост /пасиви спрямо собствен капитал/ е под единица, но от 2019г. е повишен, което в съвкупност с предходния показател /рентабилност/ сочи на добра финансова автономност и ниска задлъжнялост. Вероятно това се дължи на липсата на каквато и да е търговска дейност. Показатели за обрщаемост на КМА и период на събиране на вземанията, съответно погасяване на задълженията, не са посочени, тъй като не са налице краткотрайни материални активи. Не е налице търговска дейност.

Притежаваните финансови активи /ФДМА/ представляват собственост в учредено с встъпителна вноска – апорт в друго дъщерно дружество „Драгомир Иванов – Ремонт строй 2017“, на стойност от 360 110 лева. Ограниченото участие на молителя в командитното дружество се изразява в извършеното апортиране на право на собственост върху недвижим имот, находящ се в гр.Варна, район Приморски, СО Ален мак, с площ от 3810/6038 кв.м. и отстъпено право на строеж върху самостоятелни обекти в сгради в този имот – в блок 2, 3 и 4, което право е оценено на 170 100 лева. Собствеността върху земята е оценена на 190 010 лева или общо със суперфициарните права – 360 110 лева. В т.10 вещото лице сочи, че при продажба на тези активи, т.е. дяловото участие в КД Драгомир Иванов – Ремонт строй 2017, няма да се наруши дейността на молителя, а същевременно с приходите могат да се покриват задължения към кредитори. Същевременно съдът държи сметка, че продажбата на инвестиционното участие няма точна парична оценка както и хипотетичното постъпване на средства от дивиденди.

Имуществото на длъжника се формира в размер на 432 110 лева, а задълженията към кредитори в размер на 172 291.27 лева. В това имущество влизат: дяловото участие в КД – 360 110 лева, 18 000 лева вземания от клиенти, 37 000 лева – др. вземания и парични средства в брой – 17 000 лева. От това следва, че имуществото на длъжника е достатъчно за покриване на задълженията му без опасност за интересите на кредиторите. /тази констатация е относима към преценката по същество на въведеното основание свръхзадлъженост/

Констатирани са задължения към други кредитори както следва: към К. К. за закупуване на земя през 2009г. – сумата 80 700 лева и към М. Г. по договори за цесия – 91 591.27 лева. Не са установени публични задължения, освен сума от 279.79 лева, представляващи лихви за непогасени в срок задължения за осигурителни вноски и данъци за периода м.02.2011г. до м.10.2011г. Вещото лице излага, че към март 2022г. е изтекъл абсолютния давностен срок по ДОПК – 10 години от падежа на главниците на

задълженията, поради което същите следва да бъдат отписани и върху тях не се дължат лихви. За целия период вещото лице не е установило плащания на задължения към кредитори. В задача №2 са посочени падежите на всички задължения, откъдето е видно, че всички към клиенти са с просрочие повече от 365 дни.

За целия период вещото лице е установило, че извършваните стопански операции са нередовно осчетоводени като не може да се установи съответствие на записванията в търговски книги с първични счетоводни документи, тъй като в счетоводството на търговеца не са налични такива. Не са изготвени и публикувани ГФО за периода 2010 – 2021г.; на вещото лице не са предоставени никакви счетоводни документи, справки и отчети. Не са представени и изготвени инвентаризационен опис и сравнителна ведомост, поради което и не може да се установи действителната наличност на имуществото от актива.

В периода 2017г. до настоящия момент дружеството –молител не развива търговска дейност, не формира приходи от дейността си, с които да бъдат покрити съществуващите задължения към кредитори. Горното се отразява на показателите за ликвидност, които имат най-голяма тежест при преценка основанието за неплатежоспособност. До 2018г. вкл. показателите за ликвидност са добри съгласно отразеното в табл. на л.117, 1.4, а след това, за периода 2019г. - до 2022г. както общата ликвидност, така и абсолютната ликвидност са под препоръчителните стойности от 0.5. /коэффициентът на абсолютна ликвидност е едва 0.104, което показва липса на парични средства, с които да се покрият незабавно всички ликвидни изискуеми задължения. Вещото лице изразява становище за липса на реална възможност за събиране на вземанията на молителя. Не са установени и банкови сметки и касови наличности. Горното означава, че дружеството е действително неплатежоспособно.

Биха могли да се получават доходи посредством дяловото участие в КД, чрез реализиране от последното на правото на строеж. Това важи и за несъбрано вземане от ДЗЗД в размер на 18 000 лева. Не се установяват реални парични потоци към дружеството – молител, поради което и дадените коефициенти за ликвидност са незадоволителни в целия период. Следва да се държи сметка, че до разпоредителната сделка с имота, дружеството е притежавало собствеността върху недвижимия имот, който представлява актив с по-висока възможност за реализиране /ликвидност, а след 2018г. дружеството притежава единствено участие в капитала на командитното дружество, в което е апортиран имота му. Съществено е, че като ограничено отговорен съдружник последното отговаря за задълженията на КД до размера на встъпителната си вноска /апорта/, но не може да участва в управлението на дъщерното дружество. Последното се управлява и представлява от неограничено отговорния съдружник.

В ССЕ е отбелязано, че за събиране вземанията на кредитори на длъжника са образувани изпълнителни дела, посочени от вещото лице в т.13 от заключението – изп.дело №844/2016г. и изп.дело №843/2016г. на ЧСИ З.Д. както и изп.дела на ЧСИ Ст.Данова - №267/2016г. и №342/2018г., съответно на публичен изпълнител №*****/2012г. за лихви в размер на 279.79 лева. Общият размер на паричните средства и бързоликвидните активи възлиза на 35 000 лева, от които 17 хил.лева вземания от клиенти и 18 000 лева

парични средства в брой. /няма открита банкова сметка/ Съществуващите бързоликвидни активи са недостатъчни за покриване задълженията към кредитори в общ размер на 172 291.27 лева, което сочи на неплатежоспособност на дружеството. Съобразно обобщението в т.16 от ССЕ, дружеството не е свръхзадължено, т.е. налице е добро съотношение на пасива към актива.

В съдебно заседание вещото лице посочва начина на формиране на положителния финансов резултат за 2017г. и следващите години поради трансформиране на ДМА /земя/ във финансов дълготраен актив – дялово участие в командитното дружество, чиято стойност е по-висока /360 хиляди лева/ от стойността на земята при апортирането в капитала на новоучреденото през 2017г. дружество. В годината на апорта последният се отразява в капитала на дружеството като приход, поради което се формира положителен финансов резултат, който не е деклариран от Камстрой –Варна ООД, съотв. не е отразен и дължимия върху него корпоративен данък за 2017г. /до тази година не е подавана ГДД/ В целия период 2017- 2022г. длъжникът не е управлявал притежавания финансов актив косвено чрез получаване на дивидент от участието си в командитното дружество и реализирано право на строеж от последното. Вещото лице е констатирало отделно, че извършените от дружеството продажби на право на строеж не са намерили никакво счетоводно отражение при длъжника. В противен случай същите биха допринесли за увеличаване на паричните средства в брой и печалбите от предходни години, а това от своя страна би се отразило на рентабилността на предприятието на длъжника и коефициента на незабавна ликвидност.

В представените баланси няма разграничение на парични средства, но въз основа на изготвените и публикувани отчети се установяват само парични средства в брой /без депозитни и разплащателни сметки/. Вещото лице потвърждава в заседание липсата на счетоводна отчетност на дружеството, съответно липсата на подадени ГФО за периода 2017г. до настоящия момент.

В устните си обяснения вещото лице прави резерва, че отразените като част от актива вземания на стойност 37 000 лева представляват натрупани от предходни години и тъй като е изтекъл петгодишния срок вещото лице счита същите за погасени и поради това не би следвало да се отразяват като актив на дружеството. От актива следва да отпаднат или да бъдат условно отчетени и сумите, представляващи вземания от клиенти в размер на 18 000 лева както и парични средства в брой, в размер на 17 000 лева. Поради това единственият актив е участието в КД на стойност от 360 110 лева. Съобразно счетоводната експертиза, изслушана по т.дело №132/2017г. на ВООС, пазарната оценка на цялото имущество на дружеството възлиза на 974 457.28 лева, от която припадащият се на съдружника К. К. дял възлиза на 219 076.26 лева. По настоящото дело вещото лице не е изчислявало размера на дяловото участие на молителя в КД като стока или като възможност за дивидент, т.е. възможната печалба на дъщерното дружество от реализиране на извършеното строителство, с продължен срок на разрешението за строеж до 2024г. Като стъпва на тези стойности на имуществото на длъжника съдът намира, че същото не е свръхзадължено.

В съдебно заседание вещото лице е отбелязало, че при откриване на производството

по ликвидация поради липсата на счетоводни документи не е бил съставен начален ликвидационен баланс. Поради това вещото лице уточнява, че отразените при изготвяне на заключението парични средства в брой не са налични. Не са открити и банкови сметки на дружеството. Дружеството не е подавало ГДД, няма подавани и декларации по чл.38, т.9 ЗСч за нито една от годините от 2017г. до 2022г. Няма обявени ГФО в ТР. Не е декларирана продажба на земя, апортирана в командитното дружество. Не е подадена и декларация за сградата върху мястото, тъй като същата не е завършена до Акт обр.14.

От събраната служебно информация от СВп, СД на МВР –Варна и НАП –Варна се установява, че няма започнало принудително изпълнение и наложени обезпечителни мерки върху имуществото на Камстрой –Варна ООД, няма установени данни за ППС, бивша и настояща собственост на дружеството както и няма друга недвижима собственост, освен цитираната в заключението земя в СО Ален мак и извършените продажби на право на строеж от новострояща се сграда върху този имот на трети лица в периода 2014-2015г. /справка на л.60 и сл./

Съгласно постоянната съдебна практика, *неплатежоспособността* е обективно икономическо състояние, при което търговецът не може да изпълнява изискуеми парични задължения към кредиторите /т.е. падежирали задължения/. За да се установи дали търговецът е неплатежоспособен, е необходимо да се изследва неговото цялостно финансово - икономическо състояние към момента на приключване на устните състезания по делото и да се отговори на въпроса дали с притежаваните краткотрайни активи той може да погаси краткосрочните/текущи задължения към кредиторите си на база реалната ликвидност на активите. Според решение №71/30.04.2015г. по т.д.№4254/2013г. на ВКС, I т.о., от значение относно преценката за неплатежоспособността са показателите за ликвидност, които се формират като съотношение между краткотрайните активи към краткосрочни/текущи задължения на предприятието, тъй като именно с тях търговецът посреща текущите си задължения. В случая, от представената в заключението структура на активите на дружеството /табл.1/ се установява, че същото разполага единствено с дълготрайни финансови активи – придобито срещу апорта на земя и право на строеж дялово участие в новоучредено командитно дружество /през 2017г./ От устните обяснения на вещото лице в съдебно заседание отразените в същата табл.1 други активи – вземания от клиенти и доставчици и парични средства, не са достоверна част от актива и не са реално установени като наличности, поради което би следвало да отпаднат сумарно 35 000 лева. Отразените други вземания в размер на 37 хил.лева също представляват несъбираеми вземания и не следва да се отчитат като реален /разполагаем/ актив на дружеството. При това положение, коефициентите за ликвидност на молителя ще са „0“ за целия изследван период 2017 -2022г. Дружеството е неплатежоспособно като установеното състояние е трайно и съответства на обективна невъзможност да се заплащат текущите задължения.

Водещ е коефициентът на обща ликвидност, но само при действителна ликвидност на всички елементи на краткотрайните активи, участващи в неговото формиране (материални запаси, краткосрочни вземания и финансови активи, налични парични средства). Липсва

ликвидност на активите, когато на пазара няма търсене на конкретните материални запаси или краткосрочни инвестиции, както и когато е налице несъбираемост или обезценка на краткосрочните вземания. В тази хипотеза водещ ще е този от показателите за ликвидност (бърза, незабавна, абсолютна), при изчисляването на който *включените активи могат реално да бъдат трансформирани в парични средства*. В контекста на казаното по-горе и с оглед структурата на актива на длъжника, в случая е без значение водещата роля на някой от КМА, тъй като налични реално са само финансовите активи – участието в командитно дружество. Не се установяват ДМА и ДНА на молителя извън инвестиционното му участие. Правото на строеж се реализира от дъщерното дружество и едва от продажбата на обекти от последното, ще зависи и дивидентът, в който ще се овещества тази част от актива на молителя. Длъжникът не е ангажирал доказателства за завършване на строителството и реална продажба на обекти от сградите от страна на КД Ремонт строй, съответно пазарните стойности на сделките, за да може съдът да прецени и тези бъдещи парични постъпления. Коефициентите за финансова автономност и задлъжнялост са помощни и лошите им стойности при добри показатели на ликвидност не сочат на състояние на неплатежоспособност на търговеца, а са единствено индичия за настъпване на това състояние в бъдеще. В решение по т.д.№685/2012г. на ВКС, II т.о., е прието, че за отразяване действителното финансово - икономическо състояние на търговеца е недостатъчно съотношение на актива и пасива, залегнало при изчисляване на коефициентите за ликвидност. За целта съдът дължи комплексна преценка на структурата на актива, неговата реализируемост и ликвидността на включените в съдържанието му компоненти. По делото липсват достатъчно доказателства, въз основа на които съдът да може да направи преценка за степента на ликвидност на притежаваните от молителя финансови активи както и за тяхната евентуална стойност/цена. Тъй като от значение е обективното, реално икономическо състояние на търговеца, при съпоставяне на активи спрямо парични задължения, аналогично на разрешението в решение № 71 по т. д. № 4254/2013 г. на I т. о. на ВКС, следва да се съобрази действителната ликвидност на активите, при това с реалната им пазарна /а не балансова/ стойност. По делото не се установява реална пазарна стойност на притежаваните от длъжника активи, макар опосредени от търговската дейност на КД. Недоказаност на съществуването и/или ликвидността на съответен вид актив изключва съобразяването му при формиране общата стойност на актива на търговското предприятие.

Дружеството молител внася през 2017г. апорт – земя с площ от 3 810 кв.м./6 038 кв.м. м СО Аленик, имот №10135.2515.3699, в гр.Варна, район Приморски и отстъпено право на строеж с оценка от 190 010 лева, срещу което придобива дялово участие в дъщерното дружество на стойност 360 110 лева. /условно вещното лице отчита разликата със стойността на земята от 84 000 лева като печалба за молителя.

Въз основа на заключението, приложимите законови презумпции на чл.628, ал.2 и ал.3 ТЗ, липсата на каквито и да е счетоводни записвания, регистри и първични документи, липсата на дейност за продължителен период от време, липсата на приходи от дейността, липсата на свободни парични средства, съдът достига до извод, че се установяват съвкупно

предпоставките на чл.608 ТЗ, т.е. дружеството е в състояние на неплатежоспособност, на обективна невъзможност да посреща текущите си задължения. В случая е налице обективно трайно влошено икономическо състояние на търговеца, което изцяло попада в характеристиката на неплатежоспособност.

Съгласно разпоредбата на чл.742 ТЗ, търговското дружество е свръхзадължено когато неговото имущество не е достатъчно да покрие паричните му задължения. От изложените по-горе констатации по доказателствата не се установява по категоричен начин наличие на такова състояние за длъжника. Дори да не се сподели посочената в заключението стойност на актива в размер на 360 110 лева - стойността на получения срещу земята финансов актив /а например посочения в експертизата по т.дело №132/2017г. на ВОС, където актива на дружеството има пазарна оценка 963 935.55 лева, а със притежаваните 3810 кв.м. земя, в размер на 974 457.28 лева/. Поради липсата на декларирани данни за дейността на търговеца и обявени ГФО съдът е в невъзможност да извърши прецизен анализ на икономическото състояние на търговеца по счетоводни данни като се базира на алтернативни баланси, изготвени от вещото лице за периода 2017 -2022г. Налице е невъзможност на търговеца да посреща текущите си задължения, а от друга страна вероятно ще бъде затруднено и компенсиране на задълженията с наличното му имущество, тъй като независимо от посочената оценка на финансовия актив в дъщерното дружество, последният не може да бъде осребрен бързо и да доведе до действително постъпване на парични потоци към длъжника.

При определяне началната дата на състоянието, от значение за откриване на производство по несъстоятелност, съдът съобразява формираната последователна и непротиворечива практика на ВКС /[реш. № 80 по т. д. № 1565/2014г.](#) на I т. о., [реш. № 33 по т. д. № 915/2009 г.](#) на II т. о., [реш. № 115 по т. д. № 169/2010 г.](#) на II т. о., [решение № 90 по т. д. № 1152/2011 г.](#) на I т. о., [реш. № 44 по т. д. № 983/2011 г.](#) на I т. о., [реш. № 64 по т. д. № 959/2009 г.](#) на II т. о., [реш. № 54 по т. д. № 3035/2013 г.](#) на II т. о., [реш. № 225 по т. д. № 2572/2015 г.](#) на I т. о. на ВКС и др. /, съгласно която началната дата на неплатежоспособност, разглежда се като момент на проявление на трайната неспособност на длъжника да погасява изискуеми и ликвидни парични задължения към кредиторите по чл.608 ТЗ с наличните си краткотрайни активи, се определя с оглед неговото цялостно икономическо състояние, изразено чрез показателите за ликвидност, финансова автономност и задлъжнялост, при съобразяване най-ранния момент на спиране на плащанията към кредиторите, като проявление на неплатежоспособността. Трайно и непротиворечиво се възприема разрешението, че релевантен за определяне началната дата на неплатежоспособност е моментът на обективна невъзможност да се изпълнят задълженията към всички кредитори с изискуеми и ликвидни вземания, а не спиране на плащане към отделен кредитор, респ. отделни, но не всички кредитори, поради което на съобразяване подлежи не само факта на спиране на плащания, а причините за това - липсата на краткотрайни активи, с достатъчна степен на ликвидност, за покриване на краткосрочните задължения. Във всички случаи, обаче, съобразяването на данните за

икономическото състояние на търговеца към определен момент, за нуждите на основанието "неплатежоспособност", предполага установено изискуемо вземане на кредитор към същия момент, останало неудовлетворено - пълно или частично. По аргумент от чл.608, ал.3 ТЗ, фактът на спиране на плащанията към отделен кредитор или към няколко кредитори е от значение за началната дата на неплатежоспособност, но само ако неплащането се дължи едновременно с това на трайно изразена липса на ликвидни краткотрайни активи, достатъчни за покриване на краткосрочни/текущи задължения към всички кредитори. Началната дата е най-ранното непогасено задължение на длъжника, към която са налице всички признаци на неплатежоспособността по смисъла на чл.608 ТЗ.

Спецификата спрямо настоящия молител се изразява в липсата на търговска дейност в продължителен период от време, липсата на каквато и да е търговска и счетоводна документалност на дейността, съответно липсата на явни задължения. Дружеството категорично не извършва търговска дейност от 01.01.2016г., откогато не са подавани ГДД, но и преди това, когато са отразени покупко-продажби на право на строеж за конкретни обекти от притежаваните от молителя, според експертизата е имитирало търговска дейност. Според устните обяснения на вещото лице след 31.12.2015г. молителят не изпълнява задължения към кредитори. Липсват активи извън апортираната земя и право на строеж. Вземанията от длъжници са несъбираеми. През 2014 – 2016г. са извършвани покупко-продажби, но приходите от същите не са намерили счетоводно отражение, не са декларирани и не формират приход за дружеството, паричните средства от тях не са и налични нито по каса, нито по банкова сметка. През 2017г. дружеството е отписало значим дълготраен актив – земя и право на строеж за новострояща се жилищна сграда чрез апортирането му в капитала на командитно дружество, в което молителят е неограничено отговорен съдружник, без право на управление. /апортът е извършен в края на 2017г./ Независимо от обстоятелството, че първите неизпълнени задължения към кредитор, към който момент са били налице и основанията по чл.608 ТЗ, се отнасят към 25.11.2019г. – датата на двете цесии, съдът намира, че началната дата следва да бъде определена по-рано. През 2019г. състоянието на неплатежоспособност е ясно изразено, вкл. чрез силно влошените показатели на незабавна и абсолютна ликвидност, но то има проявление още през 2017г. Началната дата следва да бъде определена между 31.12.2017г. и 25.11.2019г. В този период са налице влошените икономически показатели за състоянието на неплатежоспособност, влязло е в сила решение за прекратяване на дружеството и е открито производство по ликвидация на длъжника. Поради липсата на средства е било невъзможно назначаването на ликвидатор на дружеството до май 2021г., когато възнаграждението на последния е заплатено от трето лица. Съдът определя началната дата към първата по време балансова дата за периода - 31.12.2017г., която следва извършване на апорт, образуваните изпълнителни дела срещу длъжника и съвпада с продължаващо спиране на търговската дейност. Към този момент дружеството се лишава от единствения си ликвиден ДМА като срещу апорт на имущество макар да получава друг дълготраен финансов актив, той е с променлива и несигурна стойност, опосредена от търговската дейност на друг субект, в който молителят няма право на управленски решения /тъй като е ограничено отговорен

съдружник/ – участие в командитно дружество с встъпителна вноска. Реализацията, ликвидността на този актив не може да бъде гаранция за постъпване на средства, с които да се покриват задълженията към настоящи и бъдещи кредитори. И към края на 2017г. и през цялата 2018г. дружеството изпитва недостиг на парични средства, с които да се покрива изискуемите си задължения. Поради това, съдът определя начална дата на неплатежоспособността на длъжника към 31.12.2017г. Към този момент са налице и фактите, обхванати от презумпциите на чл.628, ал.2 и ал.3 ТЗ.

С оглед липсата на данни за наличие на бързо ликвидно имущество /което да може бързо да се реализира и да се превърне в парични средства, за да послужи за покриване на разноси/, с протоколно определение от 26.01.2023г., съгласно чл. 629б вр. чл. 632 ТЗ, длъжникът е приканен ведно с евентуални кредитори да предплати минимални начални разноси за производството по несъстоятелност в размер на 6 300 лв., в седмичен срок от уведомлението. В указания по-горе срок и до момента не е заявена готовност за предплащане на разноси, а с оглед ангажираните и служебно известни на съда обстоятелства, не са налице парични средства за покриване на тези разноси. Дружеството от години не извършва дейност и няма източник на приходи.

При така установените факти, съдът прави извод, че е налице хипотезата на чл.632, ал.1 от ТЗ, поради което длъжникът следва да бъде обявен в несъстоятелност едновременно с откриването на производство по несъстоятелност и производството да бъде спряно. Имуществото на молителя, което евентуално ще бъде открито или реализирано след решение по чл.632, ал.1 от ТЗ, следва да бъде запазено за удовлетворяване на кредиторите и постигане целта на производството като се постанови обща възбрана и запор върху същото. Тъй като дружеството е в производство по ликвидация, с решението за откриване на производство по несъстоятелност производството по ликвидация следва да бъде спряно на основание чл.272а от ТЗ.

Доколкото производството е образувано по молба на длъжник, на осн.чл.620, ал.1 ТЗ, държавната такса следва да се събере от масата на несъстоятелността при разпределяне на имуществото.

Воден от горното и на основание чл. 632, ал. 1 от ТЗ, съдът

РЕШИ:

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на КАМСТРОЙ –ВАРНА ООД, ЕИК 200015011, Варна, ул.Иван Аксаков №7, вх.В, ет.8, ап.24.

ПОСТАНОВЯВА ОБЩА ВЪЗБРАНА И ЗАПОР върху имуществото на КАМСТРОЙ –ВАРНА ООД, ЕИК 200015011, Варна, ул.Иван Аксаков №7, вх.В, ет.8, ап.24.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на КАМСТРОЙ –ВАРНА ООД, ЕИК 200015011, Варна, ул.Иван Аксаков №7, вх.В, ет.8, ап.24.

ОБЯВЯВА в несъстоятелност КАМСТРОЙ –ВАРНА ООД /в ликвидация/, ЕИК 200015011, Варна, ул.Иван Аксаков №7, вх.В, ет.8, ап.24.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника КАМСТРОЙ –ВАРНА ООД, ЕИК 200015011, Варна, ул.Иван Аксаков №7, вх.В, ет.8, ап.24, при обявяване на фирмата си да прибави добавката „в несъстоятелност”.

СПИРА производството по несъстоятелност на КАМСТРОЙ –ВАРНА ООД, ЕИК 200015011, Варна, ул.Иван Аксаков №7, вх.В, ет.8, ап.24, на основание чл.632, ал. 1, изр. 1-во от ТЗ.

СПИРА производството по ликвидация на КАМСТРОЙ –ВАРНА ООД, ЕИК 200015011, Варна, ул.Иван Аксаков №7, вх.В, ет.8, ап.24, на основание чл.272а от ТЗ.

УКАЗВА, на основание чл.632, ал.2 ТЗ, на молителя КАМСТРОЙ –ВАРНА ООД, ЕИК 200015011, Варна, ул.Иван Аксаков №7, вх.В, ет.8, ап.24, че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в едногодишен срок от вписване на решението за откриване на производство по несъстоятелност, ако се удостовери, че е налице достатъчно имущество или ако се депозира по банкова сметка на съда необходимата сума за предплащане на началните разноски по чл.629б ТЗ, в размер на 6300 (шест хиляди и триста) лева.

УКАЗВА, на основание чл.632, ал.4 ТЗ, че ако в едногодишния срок от вписването на решението за откриване на производство по несъстоятелност не бъде поискано възобновяване, същото ще бъде прекратено, като се постанови заличаване от търговския регистър на КАМСТРОЙ –ВАРНА ООД, ЕИК 200015011, Варна, ул.Иван Аксаков №7, вх.В, ет.8, ап.24.

ОСЪЖДА КАМСТРОЙ –ВАРНА ООД, ЕИК 200015011, Варна, ул.Иван Аксаков №7, вх.В, ет.8, ап.24, да заплати по сметка на Варненски окръжен съд, сумата от **250.00** /двеста и петдесет/ лева, представляваща дължима държавна такса по молба за откриване на производство по несъстоятелност, на осн. чл.620, ал.1 от ТЗ вр. чл. 78, ал. 6 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в Търговския регистър, воден от Агенция по вписванията, на основание чл. 622 от ТЗ.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на Агенция по вписванията служебен препис от настоящото решение, на основание чл.624, във вр. с чл.622 и чл.272а от ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Варненски апелативен съд в 7-дневен срок от вписването му в Търговския регистър при АВп, на основание чл. 633, ал. 1 вр. чл. 613а, ал. 1 от ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на незабавно изпълнение.

РЕШЕНИЕТО да се впише в книгата по чл. 634 в от ТЗ.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____

